TARANGA. 5.

एवम् उक्त्वा वररुचिः पुनर् एतद् अवर्णयत्.
कालेन योगनन्दो ऽथ कामादिवशम् आययौ । 1
गजेन्द्र इव मत्तश्च न अपेक्षत स किंचन.
अकाण्डपातोपनता कं न लक्ष्मीर् विमोहयेत्? । 2
अचिन्तयं ततश्च अहं, राजा तावद् विशृङ्खलः,
तत्कार्यचिन्तया आक्रान्तः स्वधर्मो मे ऽवसीदति । 3
तस्माद् वरं सहायं तं शकटालं समुद्धरे,
क्रियते चेद् विरुद्धं च, किं स कुर्यान् मयि स्थिते? । 4
निश्चित्य एतन्, मया अभ्यर्थ्य राजानं सो ऽन्धकूपतः
उद्धृतः शकटालो ऽथ. मृदवो हि द्विजातयः । 5
दुर्जयो योगनन्दो ऽयं स्थिते वररुचावु, अतः
आश्रये वेतसीं वृत्तिं कालं तावत् प्रतीक्षितुं । 6
इति संचिन्त्य स प्राज्ञः शकटालो मदिच्छया
अकरोद् राजकार्याणि पुनः संप्राप्य मन्त्रितां । 7
कदाचिद् योगनन्दो ऽथ निर्गतो नगराद् बहिः
श्लिष्यत्पञ्चाङ्गुलिं हस्तं गङ्गामध्ये व्यलोकयत् । 8

Digitized by Google